

FLORILEGIUM

T. S. Eliot

„Olyan folt esett rajtunk, amit nem tudunk kitisztítani,
Egyek lettünk a természetfölötti féreggel.
Nemcsak mi lettünk megfertőzve, és nemcsak a ház,
és nemcsak a város,
De a világ rohadt el egészen.
Tisztítsátok meg a levegőt! Söpörjétek le az eget!
mossátok ki a szelet! Követ a kőről emeljétek le,
húzzátok le a bőrt a karotokról, tépjétek le az
izmot a csontról és mossátok meg. Mossátok meg
a követ, mossátok meg a csontot, mossátok meg az
agyat, mossátok meg a lelket, mossátok meg,
mossátok meg!”

(Gyilkosság a székesegyházban)

*

„Köszönjük neked, hogy rávettél: építsünk, kutassunk,
ujjunk begyével és szemünk sugaraival formázzunk.
S ha megépül a Láthatatlan Fény oltára,
odahelyezhetjük kis fényeink, melyekért testi
látásunk lőn.
És köszönjük Neked, hogy a sötétség: fényre-
emlékeztetőnk,
Ó, Láthatatlan Fény, hálát adunk Neked nagy
dicsőségédért.”

(A Szikla)